

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203740
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718203740.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Ľubomíra Šablu a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci navrhovateľa O.. D. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. S. č. XX, XXX XX C. S., zastúpený advokátom JUDr. Michalom Vlkolinským, so sídlom Námestie SNP 17/29, 960 01 Zvolen, proti osobe oprávnenej z vyživovacej povinnosti J. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. P. XXX/XX, XXX XX H., zastúpený splnomocnenou zástupkyňou E.. E. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. P. XXX/XX, XXX XX H., v konaní o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 16Pc/21/2018-126 z 5. februára 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Návrh otca O.. D. E. na zrušenie vyživovacej povinnosti voči plnoletému synovi J. E. súd prvej inštancie po jeho posúdení podľa § 62, § 75 a § 78 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „Zákon o rodine“) zamietol po zistení, že označená osoba oprávnená z výživného J. E. je synom navrhovateľa, ktorý si zmenil priezvisko z priezviska E. na priezvisko E., avšak táto skutočnosť nič nemení na tom, že sa jedná o totožnú oprávnenú osobu na výživné ako bola osoba pri určení vyživovacej povinnosti dňa 2. apríla 2009 rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 12P/32/2007-295 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/29/2009-311 zo dňa 18. 06. 2009. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa (otca) voči synovi J. E. stále trvá z dôvodu, že syn je študentom denného štúdia Ekonomickej univerzity vo Viedni, študijný smer bakalárske štúdium ekonómie a sociálnych vied a stále nie je schopný sám sa živiť napriek tomu, že je vlastníkom 5 % podielu v spoločnosti E., s. r. o., so sídlom v H., ktorá podľa súvahy za rok 2016 zverejnenej na webovej stránke Finstat hospodárila s kladným výsledkom X XXX,- € po zdanení a za rok 2017 s kladným výsledkom X XXX,- €. Spoločnosť nerozdeľuje zisk a J. E. ako minoritný spoločník rozhodnutie ostatných spoločníkov ohľadne rozdelenia zisku ovplyvniť nevie. I keď J. E. študuje bakalárske štúdium už 11 semestrov, nie je možné toto štúdium označiť za „štúdium pre štúdium“ vzhľadom na zhodnými tvrdeniami účastníkov konania preukázané obmedzenia syna J. z dôvodu, že je dyslektik a dysgrafik s poruchami koncentrácie. Z výkazov o štúdiu J. E. súd zistil, že od 7. októbra 2013 do 20. novembra 2018 sa tento zúčastňoval skúšok z predmetov ním zvolených, ale viackrát na skúške neuspel ako uspel. Vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu nie je obmedzená vekom a trvá, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. J. E. podľa názoru súdu prvej inštancie nie je schopný sám sa živiť z dôvodu, že sa pripravuje na budúce povolanie. Aj v zimnom semestri 2018/2019 bol zapísaný ako pravidelný študent denného štúdia Ekonomickej univerzity vo Viedni, čo si zistil súd prvej inštancie z potvrdenia tejto školy zo dňa 17. 10. 2018.

1.1 Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „C. m. p.“) nepriznal z dôvodu, že predmetom konania nebolo určenie rodičovstva, resp. konanie vo veciach notárskych úschov, v ktorých je možné zohľadňovať úspech účastníkov v konaní podľa § 53 C. m. p. a súd nezistil žiadne okolnosti prípadu, na základe ktorých by

bolo priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov konania možné považovať za spravodlivé (§ 55 C. m. p.).

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním navrhovateľ z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) s tvrdením, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľ súhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom vzniká narodením a trvá do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť a vyživovacia povinnosť nie je ohraničená dosiahnutím určitého veku dieťaťa. Je však limitovaná schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi povinného. Súd prvej inštancie mal preukázané, že príjem navrhovateľa zo starobného dôchodku ako jediného jeho príjmu je 380,- € mesačne, ale vyživovacia povinnosť vo vzťahu k synovi bola určená sumou 450,- €, ktorá zásadným spôsobom prevyšuje príjem navrhovateľa.

2.1 Súd prvej inštancie podľa názoru navrhovateľa nesprávne interpretoval výsledok hospodárenia spoločnosť E., s. r. o., so sídlom v H.. Z verejne dostupných údajov navrhovateľ zistil, že spoločnosť E., s. r. o. bola v roku 2017 výlučným vlastníkom obchodného domu v centre mesta H. podľa LV XXX pre kat. úz. H. a rodinnej vily na P. ulici č. XXX/XX v H.. Kúpnu zmluvou zo dňa 01. 01. 2017, vklad ktorej povolil príslušný orgán pod značkou V XXX/XX previedla spoločnosť E., s. r. o. ako predávajúci zastúpená E.. E. D. ako konateľkou spoločnosti rodinnú vilu s pozemkami do vlastníctva kupujúcej E.. E. D. za kúpnu cenu 108 713,24 €, ktorá je splatná do 15 rokov od povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Týmto prevodom zo spoločnosti E., s. r. o. vyšiel majetok v hodnote najmenej 108 000,- €. Spoločnosť E., s. r. o. mala okrem tržieb vo výške 31 360,- € aj ďalšie výnosy vo výške 140 157,- € pri zisku 5 580,- € a deklarovaných aktívach vo výške 195 368,- €. Skutočnosť, že jeden zo spoločníkov spoločnosti E., s. r. o. prevedie na seba bonitné aktívum v podobe rodinnej vily bez toho, aby zaplatil tomu zodpovedajúcu kúpnu cenu a na druhej strane rozhodne o nerozdelení zisku z dôvodu potreby opráv a údržby obchodného domu nasvedčuje skreslovaniu účtovných výsledkov spoločnosti E., s. r. o. vo vzťahu k synovi navrhovateľa a spôsob prevodu a lehota na zaplatenie kúpnej ceny za nehnuteľnosti svedčia o účelovosti realizovaného prevodu, o čom svedčí aj skutočnosť, že aj po prevode rodinnej vily má tak spoločnosť E., s. r. o. sídlo na tejto adrese, aj syn navrhovateľa a jeho matka trvalý pobyt na tej istej adrese. Súd prvej inštancie nezohľadnil ani tú skutočnosť, že ak spoločnosť E., s. r. o. nerozdeľuje zisk z dôvodu potreby opráv a údržby obchodného domu, zhodnotil sa aj majetok syna navrhovateľa, ktorý po skončení vysokoškolského štúdia bude vlastníť obchodný podiel v ďaleko vyššej hodnote než pôvodne nadobudol.

2.2 Nie je možné súhlasiť podľa navrhovateľa s názorom súdu prvej inštancie, že sa J. E. racionálne pripravuje na budúce povolanie a zamestnanie a z jeho strany nejde len o predlžovanie si mladosti štúdiom na vysokej škole bez relevantných študijných výsledkov, keď za obdobie od októbra 2013 do decembra 2018 bol J. E. 55 krát na skúškach, z toho v 43 prípadoch neuspel a len v 12 prípadoch bol hodnotený lepšou známkom. Študijné výsledky J. E. nemožno podľa navrhovateľa pripísať len náročnosti štúdia, psychickým problémom syna a bez ďalšieho akceptovať záver o racionálnej príprave na budúce povolanie, keď štandardná dĺžka štúdia je 6 semestrov a J. E. prekročil túto dĺžku o ďalších najmenej 6 semestrov a do ukončenia štúdia mu ostáva ešte najmenej 5 ďalších skúšok a vypracovanie bakalárskej práce, čo odhadom môže trvať ešte 2 alebo 3 semestre. Tvrdenie J. E., že štúdium mu sťažuje aj cudzí jazyk označil navrhovateľ za nie celkom korektné tvrdenie z dôvodu, že sa J. E. narodil v E., kde prežil prvé štyri roky svojho života a aj po presťahovaní sa na J. alebo počas pobytov v S. sa u nich bežne hovorilo po nemecky. Tieto zistené skutočnosti súdom prvej inštancie podľa názoru navrhovateľa odôvodňujú zrušenie jeho vyživovacej povinnosti voči J. E., keď chýbajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného plniť si vyživovaciu povinnosť a na druhej strane majetkové pomery oprávneného pri riadnom hospodárení umožňujú financovať dlhoročné vysokoškolské štúdium, ktoré nie je možné považovať za štúdium primerané bežným pomerom.

2.3 Navrhovateľ žiadal odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa J. E. prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne uviedol, že v odvolaní navrhovateľa je pár závažných chýb, ktoré môžu byť nevedomé, ale aj vedomé, zavádzajúce. Od roku 2003 je spoločnou adresou trvalého bydliska J. E. a jeho matky adresa J. P. XXX/XX, H.. J. E. ani jeho matka nikdy nemali trvalé bydlisko na ulici J. U. č. XX. V týchto priestoroch, ktoré boli majetkom navrhovateľa a ktoré v roku 2012 „predal“ dcére I. Q. sídlili spoločnosti E. - I. s. r.

o., Z. R. s. r. o. a E. - I. s. r. o. a ďalšie, ktoré vlastnil navrhovateľ, ktorý na rozdiel od J. E. vedome mení svoje adresy, udáva si adresy napríklad T. T. ako bezdomovec, aby sa účelovo vyhol súdnym sporom a predlžoval súdne konania. Navrhovateľ vedome zavádza súd aj tvrdeniami, že je nemajetný dôchodca, bezdomovec s príjmom 380,- € mesačne, ale tieto jeho tvrdenia nie sú pravdivé. Dcéra navrhovateľa z prvého manželstva I. Q. podala na navrhovateľa trestné oznámenie za spreneveru v súvislosti s predajom nehnuteľného majetku v hodnote 270 000,- €, ktorý v roku 2012 previedol na dcéru z dôvodu, aby vyzeral nemajetný bezdomovec a nemusel platiť výživné na J. E.. Peniaze z odpredaja boli poukázané na účet Dr. Z. M., jeho terajšej priateľky, na ktorú je vedený aj byt v T. na K. J.. X, ktorý kúpil navrhovateľ v roku 2018. Navrhovateľ vytyka súdu prvej inštancie, že nesprávne interpretoval výsledky hospodárenia spoločnosti E., s. r. o. za rok 2017, ale sám vo svojom odvolaní nesprávne uvádza, že táto obchodná spoločnosť mala v roku 2017 okrem tržieb vo výške 31 360,- € aj ďalšie výnosy vo výške 140 157,- €. Suma 140 157,- € predstavuje celkové výnosy z hospodárskej činnosti obchodnej spoločnosti E., s. r. o. za rok 2017. K celkovým výnosom prislúchajú náklady na hospodársku činnosť, ktoré v účtovnom období roku 2017 dosiahli výšku 133 528,- €. Hrubý zisk tejto spoločnosti pred zdanením predstavoval 9 703,- €, z čoho 5 % podiel J. E. je oveľa nižší než tvrdí navrhovateľ. Poprel tvrdenia navrhovateľa o zámernom skresľovaní účtovníctva spoločnosti E., s. r. o. Tvrdil, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči nemu stále trvá z dôvodu, že riadne študuje v dennom štúdiu na Ekonomickej univerzite vo Viedni, odbor podniková ekonomika a doposiaľ nikdy neprerušil štúdium, ktoré trvá dlhšie pre zistenú poruchu koncentrácie a dyslexiu a dysgrafiú. Syn navrhovateľa skúšky opakuje, pretože má vážny a skutočný záujem štúdium riadne ukončiť. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

4. Konanie vo veciach výživného plnoletých osôb je konaním, ktoré prejednáva súd podľa ustanovení Civilného mimosporového poriadku. I na tieto konania sa podľa § 2 ods. 1 C. m. p. vzťahujú ustanovenia Civilného sporového poriadku, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak. Medzi ustanovenia, ktoré upravujú konania podľa Civilného mimosporového poriadku inak než konania podľa Civilného sporového poriadku je možné zaradiť niektoré ustanovenia o dokazovaní (§ 35 až 38), podľa ktorých je súd povinný zistiť skutočný stav veci a vykonať aj iné dôkazy ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci s tým, že si súd môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov v prípade, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti a len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním. Vo vzťahu k odvolaciemu konaniu je za odchýlnu úpravu potrebné považovať úpravu zakotvenú v § 62 C. m. p., podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci, umožňujúce zároveň meniť odvolacie dôvody a dopĺňať ich až do rozhodnutia o odvolaní s tým, že ak odvolanie neobsahuje odvolacie dôvody alebo ak sú odvolacie dôvody nezrozumiteľné, súd musí vyzvať odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov, rovnako aj ustanovenie § 63 C. m. p. o možnosti v odvolacom konaní uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. V konaniach podľa C. m. p. nie je odvolací súd podľa § 66 C. m. p. viazaný odvolacími dôvodmi, čo pre prejednávanú vec znamená, že odvolací súd musel podrobiť rozsudok súdu prvej inštancie skúmaniu jeho vecnej správnosti nielen z dôvodov uvádzaných navrhovateľom v odvolaní, ale aj z hľadiska toho, či súd prvej inštancie zistil skutočný stav veci a či neexistujú vady konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Navrhovateľ v odvolaní tvrdí existenciu vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ Civilného sporového poriadku), ale z obsahu jeho odvolania nie je možné vyvodiť, čo za takúto vadu považuje.

5. Krajský súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní navrhovateľa podľa § 34 C. s. p. po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) z dôvodu, že dokazovanie potrebné pre správne rozhodnutie vo veci vzhľadom na jeho rozsah nie je účelné dopĺňovať na odvolacom súde, pri pochybnostiach o splnení procesných podmienok, za ktorých mohol súd prvej inštancie konať dospel k názoru, že je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a) a písm. c) Civilného sporového poriadku zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Z hľadiska možnosti odvolacieho súdu zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku nie je podľa názoru odvolacieho súdu dôležité, či ktorýkoľvek z účastníkov navrhol vykonať dôkazy, keď podľa § 35 C. m. p. je súd povinný zistiť skutočný stav veci a nie je rozhodujúce ani to, či niektorý z účastníkov tvrdil nesplnenie procesných podmienok, za ktorých môže súd konať, ak skúmanie procesných podmienok podľa § 161 ods. 1 C. s. p. patrí medzi povinnosti súdu počas celého konania. Odvolanie navrhovateľa považuje odvolací súd za dôvodné z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p. Bol naplnený aj odvolací dôvod podľa § 62 ods. 1 C. m. p. (súd prvej inštancie neúplne zistil skutočný stav veci).

6. Podľa § 156 C. s. p. konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

7. Úpravu okamihu začatia konania podľa § 156 C. s. p. premietnutú na konania podľa Civilného mimosporového poriadku je potrebné chápať tak, že konanie sa začína doručením návrhu na začatie konania alebo vydaním uznesenia o začatí konania (§ 23 ods. 1, 2 C. m. p.). Začatie konania vyvolá procesnoprávne účinky, medzi ktoré patrí aj prekážka veci začatej (litispendencia), ktorá podľa § 159 C. s. p. bráni tomu, aby v tej istej veci prebiehali dve alebo viaceré konania. Následkom existencie prekážky veci začatej je zastavenie konania, ktoré začalo neskôr. Takáto úprava je zakotvená v § 159 C. s. p.

8. Zistenie, že sa o veci už právoplatne rozhodlo bráni podľa § 230 C. s. p. opätovnému prejednaniu veci a rozhodnutiu o identickom predmete konania medzi tými istými účastníkmi konania.

9. Splnomocnená zástupkyňa J. E. v písomnom podaní z 23. 10. 2018 na č. l. 69 spisu oznámila súdu prvej inštancie, že v rovnaký deň ako bol podaný návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči J. E. bol podaný aj ďalší návrh na určenie výživného pre J. E. a navrhla spojiť tieto dve konania do jedného z dôvodu, že sa v oboch prípadoch jedná o vyživovacu povinnosť medzi tými istými príbuznými. Upozornila tiež, že na Okresnom súde Prievidza sa vedie trestné konanie voči navrhovateľovi pod sp. zn. 1T/53/2018 pre trestný čin zanedbania povinnej výživy a hlavným dôvodom, prečo podal navrhovateľ návrh na zrušenie výživného a určenie výživného (konania vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6Pc/7/2018 a 16Pc/21/2018), v ktorých sa domáha zmeny jeho vyživovacej povinnosti so spätnou platnosťou od 4. augusta 2012 je, aby sa vyhovel potrestaniu, o čom svedčí jeho žiadosť, aby Okresný súd Prievidza vo veci sp. zn. 1T/53/2018 rozhodol až po právoplatnom skončení konaní sp. zn. 6Pc/7/2018 a 16Pc/21/2018 Okresného súdu Zvolen. V skoršom vyjadrení z 18. 07. 2018 na č. l. 36 spisu J. E. oznámil Okresnému súde Zvolen a preukázal doloženým rozsudkom, že Okresný súd Prievidza pod sp. zn. 6C/152/2013 rozhodol o návrhu otca na zrušenie vyživovacej povinnosti voči jeho osobe a žiadal, aby si Okresný súd Zvolen pripojil spis sp. zn. 6C/152/2013.

10. Z pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 6C/152/2013 (ktorý si súd prvej inštancie od Okresného súdu Prievidza vyžiadal, ale podľa obsahu dvoch zápisníc o pojednávaní dôkaz prečítaním tohto spisu alebo jeho časti nevykonal) odvolací súd zistil, že sa v tomto konaní navrhovateľ O.. D. E. domáhal voči plnoletému synovi J. E., nar. XX. XX. XXXX, ktorý 3. augusta 2012 zmenil priezvisko z E. na E., zrušenia vyživovacej povinnosti určenej naposledy rozhodnutím Okresného súdu Prievidza zo dňa 02. 04. 2009 sp. zn. 12P/32/2007, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 18. 06. 2009 sp. zn. 4CoP/29/2009 z dôvodu schopnosti J. E. samostatne sa živiť vzhľadom na to, že ukončil stredoškolské štúdium maturitou a je spoločníkom spoločnosti E., s. r. o., so sídlom v H. a to počnúc dňom 01. 10. 2013. O tomto návrhu rozhodol Okresný súd Prievidza v poradí druhým rozsudkom č. k. 6C/152/2013-186 z 29. júna 2016 tak, že návrh O.. D. E. na zrušenie vyživovacej povinnosti voči J. E. určenú rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12P/32/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4CoP/29/2009 zamietol. Tento rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť podľa doložky o právoplatnosti vyznačenej na tomto rozsudku dňom 30. júla 2016 z dôvodu, že odvolanie navrhovateľa proti tomuto rozsudku Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 19Co/396/2016 z 12. októbra 2016 odmietol ako oneskorene podané. Z tohto spisu je evidentné, že o návrhu navrhovateľa voči plnoletému synovi na zrušenie vyživovacej povinnosti za obdobie od 01. 10. 2013 do 29. 06. 2016 už bolo právoplatne rozhodnuté a existencia tohto rozsudku zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci podľa § 230 C. s. p. za obdobie od 01. 10. 2013 do 29. 06. 2016.

11. Dôvodom na zrušenie vyživovacej povinnosti podľa návrhu navrhovateľa v prejednávanej veci Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 16Pc/21/2018 je okrem tvrdenej schopnosti J. E. samostatne sa živiť z dôvodu jeho majetkového podielu v spoločnosti E., s. r. o. a dĺžke štúdia na vysokej škole aj neexistencia osoby, voči ktorej by si mal navrhovateľ plniť vyživovacu povinnosť (tvrdenie navrhovateľa), keď výživou oprávnená osoba J. E. označená v rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12P/32/2007 z 2. apríla 2009 neexistuje. Počiatok zrušenia vyživovacej povinnosti viaže navrhovateľ v tomto konaní na deň nasledujúci po zmene priezviska J. E.. Táto skutočnosť už bola preukázaná aj v konaní sp. zn. 6C/152/2013 Okresného súdu Prievidza. Súd vo veci sp. zn. 6C/152/2013 na túto skutočnosť prihladal, z tohto dôvodu nie je možné uvažovať o tom, že by pre teraz navrhovateľom zdôrazňovaný dôvod pre

zánik jeho vyživovacej povinnosti (neexistencia výživou oprávnenej osoby) by nebol predmet konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 6C/152/2013 a časti tohto konania identický.

12. Na základe informácie získanej zo spisu o existencii ďalšieho konania týkajúceho sa vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči J. E. odvolací súd na Okresnom súde vo Zvolene telefonicky zisťoval, či je táto informácia pravdivá a zistil, že pod sp. zn. 6Pc/7/2018 sa vedie konanie o určenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa O. D. E. proti J. E., vec nie je ukončená, meritórne sa prejednáva, posledné pojednávania bolo odročené so sudcovskou lehotou na zdokladovanie nákladov J. E. na štúdium.

13. Logikou navrhovateľa odôvodnené ďalšie konanie o určenie vyživovacej povinnosti voči J. E. pod sp. zn. 6Pc/7/2018 má zosúladiť rozhodnutia súdov so skutočným stavom, keď tvrdí, že jeho vyživovacia povinnosť podľa pôvodného rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12P/32/2017 voči J. E. zanikla, lebo taká osoba už v evidencii obyvateľov Slovenskej republiky nefiguruje, ale „chce, aby bolo určené výživné korektne“ (jeho prednes na pojednávaní dňa 02. 11. 2018 v tejto veci), na základe čoho vzniká pochybnosť, čo je skutočným cieľom návrhu, či zrušenie vyživovacej povinnosti voči J. E. alebo len zníženie vyživovacej povinnosti otca voči synovi, aby sa vyhovel odsúdeniu pre neplnenie si vyživovacej povinnosti. Odvolací súd nemá k dispozícii spis Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6Pc/7/2018, z tohto dôvodu nevie zaujať názor, či vec sp. zn. 6Pc/7/2018 alebo naopak, vec sp. zn. 16Pc/21/2018 tvorí prekážku začatej veci a či mohli tieto dve konania prebiehať súbežne, keď základom pre rozhodnutie v oboch konaniach bude posúdenie zmeny pomerov oproti pomerom, z ktorých vychádzal Okresný súd Prievidza pri určení vyživovacej povinnosti otca voči synovi v konaní sp. zn. 12P/32/2007. Sama splnomocnená zástupkyňa J. E. v písomnom podaní na č. I. 69 spisu upozornila na podľa nej dve totožné konania, ktoré by mal súd spojiť do jedného, napriek tomu sa súd prvej inštancie neoboznámil so spisom o určení vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči J. E., či možno považovať predmet týchto konaní za identický a neskúmal, či začatie iného konania nebráni, aby prebiehalo konanie v tejto právnej veci.

14. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 4Cz/47/66 zo 07. 06. 1966 uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod publikačným číslom 2/1967 návrh rodiča na zrušenie výživného na maloleté dieťa zahrňuje v sebe i návrh na zníženie výživného; je preto súd povinný v konaní, v ktorom sa skúma dôvodnosť návrhu na zrušenie výživného, zaoberať aj tým, či nedošlo k zmene pomerov, odôvodňujúcej prípadne zníženie výživného. Aplikáciou princípu argumentum a maiori ad minus je podľa názoru odvolacieho súdu uvedené rozhodnutie aplikovateľné aj v prejednáwanej veci v konaní o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, najmä keď navrhovateľ v konaní viackrát zdôrazňuje, že má príjem len zo starobného dôchodku vo výške 380,- € a nie je schopný platiť výživné určené rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12P/32/2007 vo výške 450,- € mesačne.

15. Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

16. Súd prvej inštancie zameral dokazovanie iba na zistenie, či je J. E. schopný sám sa živiť, neprešetril ale pomery výživou povinnej osoby (navrhovateľa) a neposúdil jeho schopnosť plniť si vyživovaciu povinnosť podľa pôvodného rozhodnutia súdu o výživnom. Prvoinštančný súd nepovažoval za účelné a hospodárne vykonať ďalšie dokazovanie na majetkové pomery plnoletého syna navrhovateľa s poukazom na výšku jeho majetkového podielu v spoločnosti E., s. r. o. H. s dôrazom na to, že je študentom denného štúdia vysokej školy. Z textu odôvodnenia v bode 14 rozsudku okresného súdu vyplýva, že sa súd prvej inštancie po vzore Nálezu Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2121/14 z 30. septembra 2014 alebo uznesenia Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 1247/2013 z 25. marca 2014 zaoberal tým, či J. E. má skutočne záujem o štúdium a či si týmto spôsobom iba nepredlžuje mladosť, ale nezisťoval, či J. E. bráni denné štúdium na vysokej škole s rozvrhom tvoreným ním samým podľa jeho uváženia a potrieb zaoberať si finančné prostriedky na krytie svojich nákladov na živobytie a štúdium, či voľný čas medzi skúškami, počas semestrálnych prázdnin nedovoľuje J. E. nájsť si prácu aspoň na čiastočné odbremenenie svojich rodičov od vyživovacej povinnosti, keď podľa zákonov platných a účinných na území Slovenskej republiky sa J. E., občan Slovenskej republiky považuje za nezaopatrené dieťa najdlhšie do dovŕšenia 26 rokov veku (zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a do 25 rokov veku podľa zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení), pokiaľ nie sú splnené

zákonné podmienky na výnimky z tejto úpravy podľa označených zákonov. Akou formou prebieha výučba denného štúdia na J. E. študovanej vysokej škole vo Viedni zisťované nebolo.

17. Aj na posúdenie schopností a možností povinnej osoby platiť výživné je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné vykonať podrobnejšie dokazovanie, keď sa v konaní tvrdí, že navrhovateľ iba účelovo previedol majetok na iné osoby, údajne je konateľom a spoločníkom viacerých obchodných spoločností a že sa trvale nezdržiava na adrese trvalého bydliska v C. S. svedčí aj žiadosť navrhovateľa o doručovanie pošty na adresu obchodnej spoločnosti C., s. r. o., so sídlom U. XX, H..

18. Podľa § 391 ods. 3 C. s. p. odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie musí v prvom rade skúmať splnenie procesných podmienok na prejednanie a rozhodnutie tejto veci s poukazom na právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Prievidza vo veci sp. zn. 6C/152/2013 a začaté konanie o určenie výživného vo veci sp. zn. 6Pc/7/2018 na Okresnom súde Zvolen, porovnať predmet konania vo veci sp. zn. 6Pc/7/2018 a 16Pc/21/2018 a spoločne so zákonným sudcom vo veci sp. zn. 6Pc/7/2018 zvážiť, či neprichádza do úvahy spojenie veci podľa § 166 Civilného sporového poriadku a v závislosti od záveru o možnosti spojiť veci na spoločné konanie doplniť dokazovanie na podrobnejšie zistenie majetkových pomerov navrhovateľa za účelom vyhodnotenia jeho schopností a možností platiť výživné na plnoletého syna podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine a doplniť dokazovanie aj v tom smere, aký je denný rozvrh počas celého školského roka na vysokej škole, kde študuje J. E., či skutočne denné štúdium bráni tomuto obstaráť si akékoľvek finančné prostriedky na živobytie vlastnou prácou. Súd prvej inštancie opätovne vyhodnotí majetkové pomery J. E. aj v súvislosti s jeho majetkovým podielom v obchodnej spoločnosti E., s. r. o. v H. zohľadňujúc skutočnosti uvádzané navrhovateľom a splnomocnenou zástupkyňou J. E. v odvolacom konaní. Zisteniu skutočného stavu veci musí súd prvej inštancie venovať dostatočnú pozornosť, pretože rozhodnutie o návrhu na zrušenie/zníženie vyživovacej povinnosti navrhovateľa má vážne nielen ekonomické následky pre oboch účastníkov, ale predovšetkým na osobu navrhovateľa, ktorý je trestne stíhaný za neplnenie si zákonnej vyživovacej povinnosti.

19. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).